

„Madame Butterfly“ teises koosseisus

Kaunis oper on kütkestanud juba paljude etendustega meie teatripubli-
kut. Nii mõnigi detail, nii mõnigi nüanss
lavastuse üldilmes on küpsemaks saa-
nud ja lisab ettekande nauditavusele
süvenenud kunstipärasust. Lisaks sel-
lele nägime hiljutisel etendusel „Mada-
me Butterfly'd“ dublantidega kandvais
osades.

Mainitud etendusel võisime õige pea
veenduda, et meil on Elsa Maasiku kõr-
val veel teinegi hea m-me Butterfly —
Linda Selistemägi. Mõlemate kõr-
vutamisel tundub, et esimene neist rõ-
hutas oma tõlgitsemises enam lapselik-
kust ja jaapanipärasest reageerimiserk-
sust, kuna L. Selistemägi mängus pää-
ses ülekaalu suurem naiselikkus ja õr-
nus. Oma tunnete interpreteerimises oli
L. Selistemägi hästi veenev — küllalt
õrn-õnnelik oma armastuse kuulekuses
ja lootmistes ning küllalt jõuline selle
tragismis. Tahaks näha siiski enam
jaapanilannalikkust.

Jaan Haabjärve Linkertoni osas
oli õige mitmeti erinev oma mänguli-
selt tõlgitsuselt Martin Tarase Linker-
tonist. J. Haabjärve Linkerton oli antud
suurema vitaalsusega, julgema üleole-
kuga (kui mitte ütelda ülbusega) ja
enama kirglikkusega. Sellisena on Lin-
kertoni kuju üpris põhjendatud operi
esimeses vaatuses ja sellisena oli
J. Haabjärve Linkerton omal kohal. See-
vastu jäi aga J. Haabjärve Linkerton
kuidagi mannetuks viimases vaatuses,
kus endisele ameerikalikule üleolekule
andis maad suurem abitus, kui seda
oleks vaja olnud. Lõppstseenis — eri-
nevalt eelmise koosseisu samale ette-
astele — oli Linkertoni mitte lavaleil-
mumine kooskõlas näitleja üldise tõl-
gitsusega.

Georg Ots konsul Sharplessina, mil-
line osa oli noorele lauljale esmakord-
seks suuremaks katseks, mõjus küllalt
sümpaatsena. Kui esimeses vaatuses
oli tunda teatud lavalist ebamugavust
G. Otsa etteasteis ja küllap abituski,
siis olid järgmised vaatused mänguli-
selt tõlgitsuselt tublisti paremad. Ja
veelgi paremat loodame edaspidi.

Nata Sillar Suzuki osas oli niivõrd
ilmetu, et pilk kippus temast hoopis
mööda libisema. Kiindumus Butter-
fly'sse, kaasaelamine nimetatud saatu-
sele, tema rõõmudele ja muredele, ja
kuulekas, kuni ennastsalgava armas-
tuseni kätündiv hoolitsemine — sellest
kõigest saime N. Sillari tõlgitsuses üp-
ris napilt ja laialivalguvalt.

—sk.

★

Teise koosseisu Butterfly — Linda
Selistemägi andis oma kujule
laululiselt mõjuva hingestuse. Ta muu-
sikaline tõlgitsus oli varjundirikas ja
peagu alati sobivalt meeleolustatud.
Võrdlemisi puhtalt ja selgelt kõlav hääli
oli sisustatud sellest, mida ta elas lava-
liselt, kooskõlastatult siseheitleuste pin-
gele.

Peakujuga seotud teenija Suzuki, —
Nata Sillar ei suutnud laulus hin-
gestada oma osa tüübilise teeni. Vahel